

Opfattelse, og som gik ud paa, at Regnskabsaflæggelsen ved Sparekasserne er høist mangelfuld og trænger til en alvorlig Kontrol. Det udtalte han i saa stærke Udtryk, at jeg ikke har udtalt mig stærkere for at motivere de Foranstaltninger, jeg har anset for at være nødvendige. Søvrigt havde det ærede Medlem gjort sig skyldig i nogen Feilslæsning af enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag. Han mente saaledes, at Lovforslagets § 7 var fuldkommen urimelig; hans Opfattelse var, at Banker ere noget saa Skadeligt og Forkasteligt, at Sparekasserne maatte holdes langt borte fra dem og ikke komme i sjeneste Berøring med dem, og derfor var det en stor Urimelighed, naar § 7 ikkebestomindre gav Afgang til, at en Bank kunde føre Sparekasseforretninger. Det vil ses, at Reglen i § 7 er den, at Banker fremdeles ikke kunne føre Sparekasseforretninger, men at de Banker, som nu føre saadanne, kunne faae Lov til fremdeles at gjøre det, naar de faae Vedtægter i Overensstemmelse med nærværende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde imidlertid, at det er umuligt at ordne det paa den Maade, Forholdet er saa kompliceret, Sparekasseseafdelingen er blandet saaledes ind i Bankafdelingen, at de ikke kunne stilles, og derfor er denne Bestemmelse urimelig. Uden at gaa ind paa en Afgjørelse af, hvorvidt det skulde være saa absolut umuligt at stille disse Virksomheder ad, vil jeg sige, at, hvis der skulde findes et Tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gjøre, indeholde de næste Linter i samme Paragraf en Tillæbsel for Regjeringen til i enkelte Tilfælde at kunne dispensere fra Lovens Bestemmelser, for at den ikke skal gribe forstyrrende ind i Forhold, der allerede existere, og som efter Omstændighederne hidtil have virket tilfredsstillende. Jeg tror altsaa, at det var med Urette, at det ærede Medlem fandt Bestemmelserne i denne Paragraf aldeles urimelige. At han har misforstaaet Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 c, hvor han sagde, at Opsigelsesfristen var nævnt, uden at der var taget Bestemmelse om, hvilken Frist det skulde være, er ligeledes klart, idet det ganske naturligt er paabudt i al Almindelighed, at Vedtægterne skulde indeholde Bestemmelser i saa Henseende. Det ærede Medlem har ligeledes misforstaaet Lovforslagets § 3, idet han sagde, at efter § 3 skulde Resultatet af Bestyrelsens Anmeldelse af, at Kassen havde tabt 5 pCt. af sit Beløb, med Nødvendighed føre til Likvidation; det er ikke Tilfældet, det er en Bestemmelse i den svenste Lovgivning, men ikke i nærværende Lovforslag. Nei, der skal kun ske en Anmeldelse til Ministeren, og han tager saa Bestemmelse om, hvorvidt Følgen skal være en Likvidation eller ikke. Det forekommer mig klart, at i de allerfleste Tilfælde, hvor en Kasse ikke har større Underbalance end 5 pCt., vil Resultatet ikke være, at man foretager det meget alvorlige Skridt, forderveligt for Kassen og for mange Andre, der

staa i Forhold til den, at paabyde Likvidation; det er høist uforsynligt, at et saa alvorligt Skridt vilde blive gjort. Det ærede Medlem klagede dernæst paa en meget indtrængende Maade over de Bestemmelser, som satte Straffansvar for Sparekassbestyrelsen, og han talte navnlig til Forsvar for de folkekaarne Sparekassbestyrelser. Jeg tror nu ikke, der eksisterer mange folkekaarne Bestyrelser, jeg veed ikke engang, om det ærede Medlem kan siges at være det. De fleste Bestyrelser ere selvkkaarne og have, som vi vide, suppleret sig selv efterhaanden, men selv om der var enkelte folkekaarne Medlemmer, ser jeg ikke, at de have Forbring paa at blive satte udenfor de almindelige Regler om Straffansvar, som gjælde for alle Andre. Jeg tror i det Hele taget, at det ærede Medlems Henvisning til repræsentativ Forfatning, med Generalforsamlinger, Valg af Bestyrelsesmedlemmer med Mere antyder Noget, som ikke er det, det giver sig ud for. Jeg tror ikke, at det er ret vel muligt at stasse en virkelig Repræsentation tilstede for dem, som burde være repræsenterede, naar der skal forhandles om Sparekassernes Anliggender. Jeg tror, at, naar det ærede Medlem taler om Repræsentation i disse Sager har det meget mere været en Repræsentation af Laantagere end af Laangivere, der har været samlet. Naar man taler om en Repræsentation, er det en saadan, som væsentlig bestaar af Laantagere eller dog væsentlig af Laantagere og nogle Sparere, medens de, der burde have afgjort Overvægt i Repræsentationen, ganske sikkert ere Sparerne. I den Betydning, at det ærede Medlem skulde være valgt af Sparerne, tror jeg ikke, han kan kaldes folkevalgt. Jeg skal forlade disse Enkeltheder. Jeg skal kun sige, at de Duffer om Forandringer i afskillige af Lovforslagets Bestemmelser, der ere udtalte fra forskjellige for Lovforslaget i det Hele taget væsentlige Medlemmer, tror jeg ikke ville lægge væsentlige Hindringer i Veien. Det vilde vi komme udover; men jeg har nogen Frygt for, at der er en saadan principiel Forskjel i Opfattelsen tilstede mellem Regjeringen og nogle Medlemmer her i Thinget paa den ene Side, og Majoriteten paa den anden Side, at det vil have sine Bansekligheder at komme til et Lovforslag, der vil kunne tilfredsstille begge Parter. Navnlig frygter jeg meget for, at det vil have sin Banseklighed at faae en for Regjeringen tilfredsstillende Fastfættelse af Maximum for Rentefoden. Men, som sagt, jeg skal med Glæde række min Haand til et Forsøg paa at bringe det bedst Mulige ud af Lovforslaget.

Suel: Jeg tror, at den høitærede Minister har Ret, naar han mener, at det vil være vanskeligt at føre dette Lovforslag igjennem Thinget. Jeg tror, at der vil være en principiel Modstand mod det, og naar dette Thing kommer til Udvalg, vil jeg haabe, at det vil vise sig, at Oppositionen